

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/134/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111214408
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2012:3111214408.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci navrhovateľky W. O. N., občianky SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom H. - O. č. XXX, práv. zast. JUDr. Jánom Kanabom, advokátom so sídlom v Trenčíne, J. Zemana č. 3141/101 proti odporcovi Y. O., nar. XX.XX.XXXX, občanovi SR, bytom H. - O. č. XXX, práv. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko- JUDr. Silvia Bartková, so sídlom v Trenčíne, Legionárska č. 14 o rozvod manželstva a úprav u práv a povinností k mal. B. N., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenému opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v G. takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov Y. O. a W. O. N., rod. N., uzavreté dňa XX.XX.XXXX v G., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. XX s a r o z v á d z a.

Mal. B. O., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Odporca j e p o v i n n ý platiť mal. B. výživné po 70,-€ mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Odporca j e o p r á v n e n ý sa s mal. B. stýkať každú párnú sobotu v čase od 9,00 hod. do 18,00 od. a každú nepárnu nedeľu v čase od 19,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti navrhovateľky.

Navrhovateľka j e p o v i n n á na tento čas odporcovi dieťa riadne pripravené odovzdať na dolnej autobusovej zastávke v obci H. - O. a odporca po skončení styku dieťa vráti na to isté miesto, na ktorom ho od matky prevzal.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania štátu 488,88€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet Okresného súdu Trenčín.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala rozvodu manželstva s odporcom, zverenia mal. dieťaťa do jej výchovy a určenia výživného naposledy vo výške 200,-€ mesačne, rozhodnúť o zameškanom výživnom a úpravy styku v 4 x do mesiaca naposledy v čase od 15. do 19,00 hod. za jej prítomnosti. Uviedla že, s odporcom uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX v G., majú mal. syna B., nar. X.X. XXXX. Manželstvo uzatvárali po ročnej známosti, okrem menších nedorozumení bolo harmonické až do

roku 2009. K narušeniu manželských vzťahov došlo na prelome roku 2008- 2009, keď odporca prestal pracovať a do domácnosti nenosil žiaden príjem. Od uvedenej doby sa odporca správal nezodpovedne, na domácnosť a syna neprispieval a žili len zo sociálneho príspevku. Potom si začal požičiavať peniaze, keďže od neho žiadala príspevok na nájom, jedlo a dieťa. Často sa hádali len z dôvodu financií, odporca sa nesnažil nájsť prácu a tento problém vyriešiť. Momentálne má odporca živnosť, pracuje v I. W. nad O.. S peniazmi nehospodári rozumne a naďalej si požičiava. Navrhovateľka mala pred manželstvom našetrené peniaze, ktoré počas manželstva odporca pomíňal. Zlaté prstienky a retiazky, ktoré mala nadobudnuté ešte pred manželstvom, dal do záložne. Toto manželstvo nie vhodné ani pre výchovu maloletého B., ktorého si od malička brali na víkend a prázdniny len jej rodičia. Keďže študovala, s výchovou maloletého jej pomáhali rodičia a jej rodina. U odporcu nebolo vidieť záujem. So zreteľom na dieťa mala záujem udržať ich vzťah, ak odporca bude brať rodinný život vážne a zodpovedne. Odporca naďalej nejaví záujem o rodinný život a starostlivosť o maloletého B., ako manželia sa stále hádajú pre ľahostajný prístup odporcu k životu. Z vyššie uvedených dôvodov má navrhovateľka za to, že vzťahy medzi manželmi sú rozvrátené a žiadala, aby súd manželstvo rozviedol. Rozvod nebude ani v rozpore so záujmami dieťaťa, ktorého chce naďalej vychovávať pokojnom prostredí a nechce ho vystavovať stresovým situáciám.

Odporca s rozvodom manželstva súhlasil. Domáhal sa zverenia dieťaťa do jeho výchovy. Nesúhlasil s dôvodmi, uvádzanými navrhovateľkou v návrhu na rozvod manželstva, ktoré podľa nej mali viesť k rozvratu ich vzťahov. Poukázal na to, že manželstvo uzavreli na základe vzájomnej citovej náklonnosti aj preto, že čakali narodenie maloletého B.. Od začiatku manželstva bývali v byte patriacom rodičom navrhovateľky, kde s nimi býval spočiatku jeden brat navrhovateľky a neskôr aj druhý brat. Už v prvom roku ich spolužitia začali medzi nimi vznikať nedorozumenia spôsobené zasahovaním rodiny navrhovateľky do manželstva účastníkov. Vážnejšie nehody vznikli v roku 2009, ktoré boli spôsobené finančnými problémami. Odporca bol síce pár mesiacov nezamestnaný, snažil sa rodinu zabezpečiť rôznymi brigádami a nájsť si prácu v zahraničí. Neprimerané finančné nároky navrhovateľky nebolo však možné uspokojiť. Odporcovi pomáhala rodina, nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu vo výške 2000,-€ odporca uhradil s finančnou podporou jeho rodiny. Finančne vypomáhala jeho sestra, ktorá pracuje N.. Setra posielal z cudziny oblečenie pre syna, ktoré mu navrhovateľka odmietla dávať a trvala na tom, aby sa dieťa obliekalo výlučne od značkových vecí, ako navrhovateľka. Rodičia mu okrem financií poskytovali tiež stravu, nakoľko chovajú hovädzí dobytok. Stupňujúce sa finančné nároky navrhovateľky, ako aj prítomnosť navrhovateľkiných bratov, ktorí nadmerne požívajú alkoholické nápoje v ich domácnosti, vyúsťovali do častejších hádok medzi účastníkmi. Pod tlakom uvedených okolností za spolužitie s navrhovateľkou stalo pre odporcu neznesiteľným, preto navrhovateľku viackrát žiadal, aby sa odsťahovala, osamostatnila a tým zachránila manželstvo. Odporca v roku 2011 pre rodinu prenajal byt, v presvedčení, že začnú novú etapu života. Navrhovateľka sa tam však nebola ochotná presťahovať a nie je schopná osamostatniť sa. Od augusta 2011 spolu nežijú, kedy sa odporca odsťahoval zo spoločnej domácnosti, pričom odvtedy nevedú ani intímny život a nehospodária spoločne od októbra 2011. Odporca je presvedčený o tom, že skutočnou príčinou, ktorá viedla navrhovateľku k podaniu návrhu na rozvod je jej mimomanželská známosť, ktorú udržiava a zasahovanie rodiny navrhovateľky do ich života. Poukázal na to, že od jeho opustenia spoločnej domácnosti mu navrhovateľka sústavne bezdôvodne bráni stykať sa so synom. Odporca sa stále domáhal stretnutia so svojím synom, každý deň chodil pred byt, v ktorom žila navrhovateľka s dieťaťom a telefonicky žiadal navrhovateľku o umožnenie styku so synom, avšak bezúspešne. Maloletý B. bol od 3 mesiacov do 3 rokov vychovávaný matkou navrhovateľky, pretože v čase narodenia dieťaťa navrhovateľka chodila na strednú školu a odporca bol zamestnaný. Maloletého si brávali len na víkendy. Po dovŕšení 3 rokov žilo dieťa s nimi v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka aj počas ich spoločného života bola veľmi psychicky labilná, rozčúľila sa pre akúkoľvek banalitu a mal. syna často trestala neprimeranými fyzickými trestami. Odporca sa o syna vzorne staral, navštevoval s ním lekárov a vyzdvihoval ho z materskej škôlky. Odporca uviedol, že má strach o dieťa, lebo jeho stará matka sa neho už nemôže starať pre onkologické ochorenie a navrhovateľka nie je schopná výchovu dieťaťa zvládnuť. Odporca býva u svojej sestry v rodinnom dome, má vytvorené podmienky, aby sa mohol o dieťa starať.

Kolízny opatrovník navrhol zveriť dieťa do výchovy navrhovateľke, zaviazat odporcu na platenie výživného po 70,-€ mes. a styk upraviť v súlade s návrhom odporcu, počas prvých 3 mesiacov styk realizovať v prítomnosti navrhovateľky, potom bez jej prítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil sobášny list, rodný list dieťaťa, správy o príjme účastníkov, písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 22.01.2011, potvrdenie zo škôlky, úradný záznam od kolízneho opatrovníka zo dňa 11.11.2011, znalecký posudok č. 34/2012, vyjadrenie odporcu a navrhovateľky k znaleckému posudku, uznesenie tun.súdu 30P/432/2011-21 zo dňa 20.12.2011 a zistil nasledovný skutkový stav veci :

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 17.02.2007 v G.. Obaja účastníci sú slovenskej národnosti, obaja sú občanmi M. republiky a u oboch ide o prvé manželstvo. Za manželstva pochádza jedno maloleté dieťa : B., nar. XX.XX.XXXX. Posledným spoločným bydliskom účastníkov bol G., E. č. XXXX/X.

Účastnícki konania hodnotili priebeh trvania manželstva rozdielne. Zhodli sa na tom, že ich spolužitie sa zhoršilo v roku 2009, kedy odporca prišiel o prácu. Navrhovateľka odporcovi vytýkala, že sa nesnaží zamestnať, finančne zabezpečiť rodinu, dal do záložne šperky; neprispieva na domácnosť, ani na syna, má nezodpovedný a ľahostajný prístup k životu. O syna sa nezaujíma, von s ním išiel len na jej nátlak. Odporca obviňoval navrhovateľku so známosti s iným mužom, tvrdil, že má neprimerané finančné nároky, ktoré on nedokáže splniť. Poukázal na to, že požadovala pre seba a dieťa výlučne značkové veci, odmietla dieťaťu dávať oblečenie, ktoré poslala jeho sestra z N.. Odporca tvrdil, že navrhovateľka bez pomoci svojej matky nedokáže zabezpečiť výchovu dieťaťa, lebo je labilná, neschopná sa osamostatniť a naviazaná na svoju matku, resp. bratov. Poukázal na to, že do ich manželstva zasahovala rodina navrhovateľky. V konečnom dôsledku sa účastníci zhodli na tom, že od augusta 2011 sa odporca odsťahoval zo spoločnej domácnosti, odvtedy ani nevedú intímny život. Z ich výsluchov vyplynulo, že spoločne nehospodária už dlhšiu dobu.

Podľa § 23 ods.1-3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem mal. detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 a § 19 ods.1 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vyvíjať zdravé rodinné prostredie. O uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 24 ods.1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods.1-4 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 25 ods. 1,2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Takto mal súd preukázané, že v manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno hodnotiť ako hlboký a trvalý. Účastníci konania od augusta 2011 nežijú v spoločnej domácnosti, intímne sa nestýkajú a spoločne nehospodária už dlhšiu dobu. Za príčinu rozpadu manželstva súd považoval vzájomné odcudzenie, spôsobené finančnými problémami, a povahovými nezhodami. Účastníci konania od začiatku nemali vytvorené vlastné bývanie, žili v byte s dvoma bratmi navrhovateľky, nemali dostatok finančných prostriedkov, aby platili nájom. V konaní nebolo preukázané, že navrhovateľka kupovala pre seba a dieťa drahé značkové veci, išlo v skutočnosti o veci zlacnené a dovezené zo zahraničia. Známosť navrhovateľky s iným mužom sa v konaní nepreukázala a ak by aj takúto známosť navrhovateľka nadviazala, bola by len dôsledkom odcudzenia medzi účastníkmi. Z týchto dôvodov v súd manželstvo rozviedol, lebo žiaden z účastníkov nemal záujem o obnovenie spolužitia. Rozvod manželstva nebude ani v rozpore so záujmami mal. B., pre ktorého bude lepšie, ak bude vyrastať v neúplnej rodine a ako s oboma rodičmi, ktorí majú rozdielne názory na život a vôbec si nerozumejú..

Vzhľadom k tomu, že obaja účastníci sa domáhali zverenia dieťaťa do svojej starostlivosti, súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychológie B.. M. V. za účelom zistenia, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady sa o dieťa postarať a či prípadne neprichádza do úvahy striedavá výchova, keďže obaja rodičia žijú v jednej obci. Znalkyňa z oblasti psychológie uviedla, že striedavá výchova v tomto prípade nie je možná ani vhodná. Odporca je z hľadiska mentálnej úrovne schopný poskytnúť dieťaťu potrebnú osobnú starostlivosť, ale ako rodič musí ešte dozrieť k prevzatiu rodičovskej zodpovednosti v celom rozsahu. Znalec uzavrel, že citová väzba k matke je vzájomne citovo pozitívna, k otcovi aktuálne ambivalentná, pričom dieťa je vnímavé k napätiu medzi rodičmi. B. nedokáže adekvátne rozlíšiť príčiny napätia medzi rodičmi, vo vzťahu k svojej vyspelosti ich následne nedokáže racionálne zdôvodniť a prenášať do svojho citového postoja k jednotlivým rodičom. Vzťah obidvoch rodičov k dieťaťu je sytený pozitívnymi citovými väzbami. Z hľadiska intelektovej vyspelosti sú obidvaja rodičia spôsobilí adekvátne výchovne pôsobiť na maloletého B.. Osobnostne je zrelšia, zodpovednejšia a psychicky integrovanejšia matka dieťaťa. Pre výchovu mal. B. má lepšie predpoklady navrhovateľka. Znalec konštatoval, že pokiaľ súd nariadi striedavú výchovu, bude to mať negatívny dopad na psychický stav maloletého dieťaťa, toto nie je zrelé akceptovať odlúčenie od matky ani v týždňovom rozpätí. Znalec skonštatoval, že pokiaľ by sa vzťahy medzi rodičmi stabilizovali, možno uvažovať o striedavej výchove v školskom veku dieťaťa. Pokiaľ ide o úpravu styku znalec skonštatoval, že rodičia bývajú v jednej obci a optimálnou formou úpravy by bol neobmedzený styk dieťaťa po predchádzajúcej dohode otca s matkou, čo vyžaduje nekonfliktnú rodičovskú komunikáciu. Vzhľadom na reálny stav aktuálne odporučil úpravu styku otca s dieťaťom aspoň raz týždenne počas víkendu 1 týždeň sobota 2. týždeň nedeľa v čase od 09,00hod. do 18,00 hod. za prítomnosti matky.

Na základe výsledkov znaleckého dokazovania súd zveril mal. B. do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Pri určení výživného vychádzal z príjmu odporcu 500,- € mes. (podľa jeho tvrdenia, podľa daň. Priznania za rok 2011 mal priem. čistý príjem 306,- € mes.) a z príjmu navrhovateľky v sume 463,26,-€ mes. Momentálne dieťa žije s navrhovateľkou, má dobrý zdravotný stav. Chodí do škôlky, kde sa platí 24,-€ strava a 13,-€ školné. Obaja účastníci majú jednu vyž. povinnosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd výživné upravil na sumu 70,-€ mes., nakoľko takéto výživné zodpovedá odôvodneným potrebám ma. B. ako aj zárobkovým schopnostiam a možnostiam jeho rodičov. O nedoplatku na výživnom súd nerozhodoval, lebo predmetom konania o rozvod manželstva

je len úprava výživného na čas po rozvode, nedoplatky za obdobie do právoplatnosti konania o rozvode sú predmetom iného konania.

Účastníci konania sa na styku odporcu s dieťaťom nedohodli, pričom odporca počas celého konania tvrdil, že mu navrhovateľka bráni v styku s dieťaťom. Bolo preukázané, že pokiaľ si odporca chodí vyzdvihovať dieťa do domu rodičov navrhovateľky, dochádza tam ku konfliktom medzi odporcom a otcom navrhovateľky, prípadne inými osobami, čo nie je v záujme dieťaťa, aby bolo vystavované stresujúcemu prostrediu. Preto súd rozhodol tak, že rodičia si budú dieťa odovzdávať a preberať na neutrálnom území, na autobusovej zastávke, ktorá je primerane vzdialená od miesta bydliska oboch rodičov. Pokiaľ ide o frekvenciu a dobu styku, súd postupoval v súlade so závermi znalca z odboru psychológie, s výnimkou prítomnosti navrhovateľky pri styku. Dieťa malo upravený styk za matkinej prítomnosti už v predbežnom opatrení v konaní vedenom na tun. súde pod sp.zn. 30P/432/2011-21 zo dňa 20.12.2011, teda si už mohlo na opätovný kontakt s odporcom zvyknúť. Nie je vhodné, vzhľadom na konfliktný vzťah medzi účastníkmi, aby títo prichádzali spoločne do kontaktu pri styku s dieťaťom, vytvárali dieťaťu ilúziu neexistujúcej úplnej rodiny, alebo ho vystavovali zbytočným hádkam. Preto bude podľa názoru súdu vhodné, ak navrhovateľka nebude pri styku s dieťaťom prítomná vôbec. Treba poukázať aj na závery znalca, potvrdil, že odporca je schopný sa o dieťa počas styku sám postarať.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

V konaní vznikli trovy štátu v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 34/2012 znalkyne B.. M. V. za účelom zistenia, ktorý z rodičov je schopný dieťa lepšie vychovávať. Náklady na znalecký posudok v sume 488,88,-€ boli hradené z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu. Štát má proti účastníkom konania podľa ust. § 148 ods.1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, ktoré platil, podľa výsledku sporu, pokiaľ u účastníka nie sú predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Znalecké dokazovanie sa vykonalo na základe potrieb oboch účastníkov. Navrhovateľka bola uznesením tun. súdu 14C/134/2011 - 61 zo dňa 27.1.2012 od poplatkovej povinnosti oslobodená, preto súd zaviazal na náhradu trov konania štátu odporcu, ktorý nebol oslobodený od platenia súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.

Rozvedený manžel, ktorý prijal pri uzavretí manželstva priezvisko druhého manžela, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku o rozvode tohto manželstva oznámiť matričnému úradu, že prijíma priezvisko, ktoré mal pred uzavretím manželstva.